

straffebestemmelser, nationalitet og — om muligt — opholdssted for den, der begæres udleveret, samt sådanne oplysninger, som i øvrigt er nødvendige til bestemmelse af hans identitet.

Såfremt den, der ønskes udleveret til strafforfølgning, ikke i et retsmøde meddeler samtykke til udleveringen eller erkender sig skyldig i det forhold, for hvilket udlevering begæres, skal der som grundlag for begæringen foreligge en af en domstol truffet beslutning

§ 9. Efter modtagelsen af en begæring om udlevering iværksætter politiet uden ophold den nødvendige undersøgelse. For denne undersøgelse gælder bestemmelserne i retsplejelovens 4. bog med de fornødne lempelser.

§ 10. Den, som begæres udleveret, kan forlange rettens afgørelse af, om de i det foregående angivne betingelser for udlevering er opfyldt. Rettens afgørelse træffes ved kendelse.

Den pågældende skal af politiet gøres bekendt med den i stk. 1 hjemlede adgang til domstolsprøvelse.

§ 11. Til fremme af undersøgelsen og for at sikre udleveringen kan de i retsplejelovens kapitler 68, 69, 71 og 72 omhandlede retsmidler anvendes i samme omfang som i sager vedrørende lovovertrædelser af tilsvarende art, der forfølges her i landet. . . .

§ 12. I sager om udlevering finder de i retsplejelovens kapitel 66 indeholdte regler om beskikkelse og valg af *forsvarer* tilsvarende anvendelse. Offentlig forsvarer skal dog altid beskikkes, når den, der begæres udleveret, fremsætter ønske herom

§ 13. Såfremt den, der begæres udleveret, i et retsmøde meddeler samtykke til udleveringen, og det findes utvivlsomt, at betingelserne for udlevering er opfyldt, kan udleveringen iværksættes af politiet efter nærmere af justitsministeriet fastsatte regler.

I øvrigt forelægges spørgsmålet om, hvorvidt udlevering skal finde sted, for justitsministeriet.

§ 14. Når der er truffet bestemmelse om udlevering, skal denne snarest muligt iværksættes

§ 15. I forbindelse med en beslutning om udlevering kan